

komt op het bord Constantinopel^f verraadt een overeenkomst met het futurisme; deze uiting, zelf in wezen decoratief, vindt hier een aanrakingspunt in Colenbranders werk.

Bij het tulpenbord, waarvan het ontwerp en het bord zelf hier zijn afgebeeld, verschijnt het wit tusschen de figuren in duidelijk waarneembare vormen; hierdoor wordt het oog afgetrokken van de details, de aandacht gericht op de compositie en gebracht op hooger plan.

Aan de tulp wordt ontleend het kleurspel, maar de wijze waarop in den natuurvorm de kleurenvlakken werken wordt overgebracht op het bord, zoodat dit den indruk dien de tulp maakt weerspiegelt; de natuurvorm der plant is slechts de aanleiding, de compositie is daarop geïnspireerd.

Bij het stel vazen, die het eigendom van den heer Mr. Westendorp zijn, is het duidelijk dat Colenbranders kunst eigenlijk een kunst van versieren is, de statige tulpenvormen in felle kleuren, omringd door de wapperende bladeren, bedekken het lichaam der vaas. Zooals bij zonschijn en wind een tulpenveld zich vertoont, zoo spiegelen de naast elkaar staande monumentale vormen het weer. Toch is het echter geen getrouwe afbeelding van de natuur, de afzonderlijke vormen zijn nauwelijks te herkennen, de kleuren vervloeien en sterken elkander, de vormen grijpen in elkaar. Het zijn vijf vazen, maar eigenlijk is het de zon en de wind op een bloemenveld

Het stel dat het eigendom is van den heer Dr. C. Hofstede de Groot lijkt op de foto bezadigder en stiller, in werkelijkheid is het nog schitterender en van een warm levendig geel; hier domineeren beurtelings de donkere dan weer de lichte figuren en is er overeenkomst met een oud aziatisch tapijt door rijke kracht van kleur en vaste begrenzing der vlakken.

Kleiner van afmeting is het stel Anjelier; bruin is de hoofdkleur met zwart en grijs versierd; de vorm is rank en wel overdacht; de versiering in strenge kantige lijnen volgt

LENTE 21. TAPIJONTWERP VAN TH. A. C. COLENBRANDER.

en steunt de bewegingen van den vorm. Colenbrander zelf roemde hiervan de uitvoering, die zijn bedoeling zoo juist weergaf.

Te korten tijd is Colenbrander gegund voor zijn werk in aardewerk; zijn rijke verbeelding heeft hij niet kunnen uiten. De groote hoogte van een bezonken stijl heeft hij niet mogen bereiken te midden van de drukke bedrijvigheid van de fabriek. Dit is te betreuren voor den kunstenaar zelf, die in zich het vermogen voelde om het vak hoog op te voeren en die bij voortzetting getoond zou hebben, dat niet ten onrechte het oog van geheel Nederland op hem gevestigd was.

Voor al echter is dit te betreuren voor de Nederlandsche nijverheid, die hier weer een kans kreeg om een wereldvermaardheid te verwerven door produkten, welke door oorspronkelijkheid en schoonheid uitmunten.

Wanneer zullen stichters van een fabriek toch leeren, als zij een man gevonden hebben, een uit duizend, dat dan de leiding niet